अल्पं दत्तं मयाद्येति निष्ककोटिं प्रदाय सः। एकाह्ना दास्यति पुनः कोऽन्यस्तत् सम्प्रदास्यति।
द्विजपाणिवियोगेन दुःखं मे शाश्वतं महत्। भविष्यति न सन्देह एवं राजाऽददद्वसु।
सहस्रशश्च सौवर्णान्वृषभान् गोशतानुगान्। सप्तशतं सुवर्णानां निष्कमार्द्धुनं तदा। २२५
अध्यर्द्धमासमददद्ब्राह्मणेभ्यः समाः शतं। अग्निहोत्रोपकरणं यज्ञोपकरणञ्च यत्।
ऋषिभ्यः करकान् कुम्भान् स्थालीः पिठरमेव च। शयनासनयानानि प्रासादांश्च गृहाणि च।
वृक्षांश्च विविधान् दद्यादन्नानि विविधानि च। सर्व्वं सौवर्णमेवासीद्रन्तिदेवस्य धीमतः।
तत्र स्म गाथा गायन्ति ये पुराणविदो जनाः। रन्तिदेवस्य तान्दृष्ट्वा समृद्धिमतिमानुषीं।
नैतादृशं दृष्टपूर्व्वं कुबेरसदनेष्वपि। धनञ्च पूर्य्यमाणं नः किं पुनर्मनुजेष्वपि। २२७०
व्यक्तं वस्लोकसारेयमित्यूचुस्तत्र विस्मिताः। सांकृतेरन्तिदेवस्य या रात्रिमतिथिर्भवेत्।
आलभ्यन्त तदा गावः सहस्राण्येकविंशतिः। तत्र स्म सूदाः क्रोशन्ति सुमृष्टमणिकुण्डलाः।
सूपं मूयिष्ठमश्नीध्वं नाद्य मांसं यथा पुरा। रन्तिदेवस्य यत्किञ्चित् सुवर्णमभवत्तदा।
तत् सर्व्वं वितते यज्ञे ब्राह्मणेभ्योह्यमन्यत। प्रत्यक्षं तस्य हव्यानि प्रतिगृह्णन्ति देवताः।
कव्यानि पितरः काले सर्व्वकामान् द्विजोत्तमाः। स चेन्ममार सृञ्जय चतुर्भद्रतरस्त्वया। २२७५
पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मा पुत्रमनुतप्यथाः। अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्वैत्येति व्याहरन्।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि अभिमन्युवधपर्व्वणि षोडशराजिके सप्तषष्टोऽध्यायः॥ ६७॥
॥ नारद उवाच ॥ दौष्मन्तं भरतञ्चापि मृतं सृञ्जय शुश्रुम। कर्म्माण्यसुकराण्यन्यैः कृतवान् यः शिशुर्वने।
हिमावदातान् यः सिंहान्नखदंष्ट्रायुधान् बली। निर्व्वीर्य्यांस्तरसा कृत्वा विचकर्ष बबन्ध च।
क्रूरांश्चोग्रतरान् व्याघ्रान् दमित्वा चाकरोद्वशे। मनःशिलासमायुक्तान् सम्पृक्तान् धातुराशिभिः।
व्यालादींश्चातिबलवान् सुप्रतीकान् गजानिति। दंष्ट्रासु गृह्य विमुखान् शुष्कास्यानकरोद्वशे। २२८०
महिषानप्यतिबलान् बलिनो विचकर्ष ह। सिंहानां च सुदृप्तानां शतान्यदमयद्बलात्।
बलिनः समरान् खड्गान्नानासत्त्वानि चाप्युत। कृच्छ्रप्राणं वने बद्ध्वा दमयित्वाप्यवासृजत्।
तं सर्व्वदमनेत्याहुस्ते द्विजास्तेन कर्म्मणा। तम्प्रत्यषेधज्जननी मा सत्त्वानि विजीजहि।
सोऽश्वमेधशतेनेष्ट्वा यमुनामनुवीर्य्यवान्। त्रिशतास्वान्सरस्वत्यां गङ्गामनु चतुःशतान्।
सोऽश्वमेधसहस्रेण राजसूयशतेन च। पुनरीजे महायज्ञैः समाप्तवरदक्षिणैः। २२८५
अग्निष्टोमातिरात्राभ्यामुक्थ्या विश्वजिता अपि। वाजपेयसहस्राणां सहस्रैश्च सुसंवृतैः।
दृष्ट्वा शाकुन्तलो राजा तर्पयित्वा द्विजान् धनैः। सहस्रं यत्र पद्मानां कण्वाय भरतो ददौ।
जाम्बूनदस्य शुद्धस्य कनकस्य महायशाः। यस्य यूपः शतव्यामः परिणाहेन काञ्चनः।
समागम्य द्विजैः सार्द्धं सेन्द्रैर्देवैः समुच्छ्रितः। अलङ्कृतान् राजमानान् सर्व्वरत्नैर्मनोहरैः।
हैरण्यानश्वान् द्विरदान् रथानुष्ट्रानजाविकं। दासीदासं धनं धान्यं गाः सवत्साः पयस्विनीः। २२९०
यानान् गृहाणि चेत्राणि विविधांश्च परिच्छदान्। कोटीशतायुतांश्चैव ब्राह्मणेभ्योह्यमन्यत।